

Asker kirke.

Glassmaleriene «Miriam» og «Sarepta»

*Lest da disse to første glassmaleriene i
Asker kirke ble overlevert 1. juledag 1991, og
igjen av kunstneren på Askertun 22.11.2024*

Hvorfor Miriam?

Hvorfor?

Vi spør deg flere tusen år
etter at du tok din tromme
og ledet kvinnene i dans.

Du sang, Miriam, befrielsessangen
om redningen gjennom Rødehavet
og inn i det nye landet.

Føttene dine danset
og hendene dine slo rytmen.

Hvorfor var det ikke
bare ditt folks ledere du takket?

Du visste noe om HVEM som
ledet deg og ditt folk.

Du visste det med hele ditt vesen.

Bølgene slår bak deg, Miriam.

De truer ikke lenger.

De drar deg ikke tilbake i undergangen
eller får deg til å velge kjøttgrytene
og trellekåret i Egypt.

Veien går videre.

Og vi går til enken i Sarepta

og spør henne

hvorfor hun gav

den siste melresten hun hadde
i sin krukke.

Hun gav det knuste kornet

som skulle bli til mat.

Det nødvendige.

I denne hellige juletid

stanser vi opp overfor

gavenes mysterium

og vi undres over

velsignelsen i det vi deler

med hverandre.

Og vi fylles av en stille takk

over at Han som sa om seg selv

at Han er livets brød

aldri går tom

men er livgiver - alltid.

Med alle våre « hvorfor »

løfter vi takken frem

sammen med dere,

Miriam og enken i Sarepta

og vi lovsynger livets oppholder

med bilder, sang og dans,

tjeneste og ord

idet vi sier: «Jeg vet at min gjenløser
lever.»

Veslemøy Nystedt Stoltenberg

TAKK

Jeg vil takke Asker menighet for oppgaven med å lage glassmalerier til kirken.

I glassets tynne flate er det gamle motiver. Disse er hentet fra Bibelens Gamle Testamente og er føyet inn i vindusåpningene i kirken.

På den andre siden, på sydveggen, er det tenkt motiver fra Det Nye Testamentet.

Alle motivene er i tillegg til å være billeduttrykk i kirkerommet, ment i sitt innhold å ha betydning for den kristne menigheten. For det er ikke mine påfunn. Det er lånt materiale som jeg gir tilbake til kirken.

Jeg vil takke menighetsrådet og alle som på forskjellige måter har hjulpet meg å realisere vinduene, også mine gode håndverkere.

Veslemøy Nystedt Stoltenberg (1991)